

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **xxxxx**
zastoupený zmocněnkyní Mgr. I. N.
bytem X

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2023, č. j.: MHMP 1773804/2022,
sp. zn.: S-MHMP 1388819/2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobce napadl shora uvedené správní rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 11, odboru výstavby, ze dne 29. 6. 2022, čj. MCP 11/22/039071/OKS/Kra (resp. prvostupňové správní rozhodnutí bylo částečně ve výroku formulačně změněno v popisu skutku, pro jeden ze skutků pak bylo řízení pravomocně zastaveno). Ve stručnosti lze uvést, že žalobce byl shledán vinným z přestupků podle ust. § 116 odst. 1 písm. b) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „vodní zákon“), a podle ust. § 178 odst. 1 písm. g) zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „stavební

zákon“), a to skutky, které jsou podrobněji popsány ve správních rozhodnutích (jednalo se o nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami bez povolení k nakládání s vodami, a o užívání stavby vodního díla v rozporu s účelem vymezeným v kolaudačním souhlasu, to vše v areálu zábavního parku Krtkův svět, na pozemcích v katastrálním území Dolní Měcholupy). Za to mu byla uložena pokuta ve výši xxxx Kč podle ust. § 178 odst. 3 písm. c) stavebního zákona ve spojení s ust. § 40 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*zákon o odpovědnosti za přestupky*“), a povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu, domáhal se jeho zrušení, včetně zrušení prvostupňového správního rozhodnutí, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě nejprve rekapituloval proběhlé správní řízení a svou verzi skutkového stavu. Vzhledem k tomu, že tato část žaloby nenapadá závěry žalovaného, nepovažuje ji soud za žalobní bod ve smyslu jeho vymezení podle soudního řádu správního, a v konstatační části odůvodnění tohoto rozsudku ji neuvádí.

[3] Žalobce ke skutku podle vodního zákona uvádí, že v napadeném rozhodnutí není uvedena zmínka o tom, jaké bylo v daném období počasí, zda byly deště či nikoliv, což má vliv na míru stojaté vody v lese a na přiléhajících pozemcích, ve dnech 16. a 17. 7. 2021 vydatně pršelo. Dále uvádí, že při měření obsahu znečištění ve vzorcích mají být provedena aspoň 2 – 3 měření, nikoliv odebrat pouze jeden vzorek. Uvádí, že žalovaný tento důkaz nezopakoval. Dále uvádí, že nebyl nikdy pozván na místní šetření z důvodu odebírání vzorků, nebo z důvodu, odkud se odpadní vody vypouštějí. Uvádí, že není důkaz o tom, že žalobce prostrčil hadice přes oplocenku areálu. Dále uvádí, že v přiložené videodokumentaci poukazuje na to, jak dne 17. 7. 2021 vytéká voda z rybníka a ta samá se objevuje u jeho pozemků, když je mu kladeno za vinu, že tato voda je jím vypouštěna z černých hadic. Dále uvádí, že není možné, aby byly vypouštěny odpadní vody mimo areál, když to není s ohledem na kapacitu čističky odpadních vod možné (kapacita je 25 m3 denně). Dále uvádí, že v rozhodnutí není uvedeno, v jakém množství byly odpadní vody vypouštěny, že z černých hadic vedoucích podél oplocenky areálu nemohly vytékat nečištěné surové splaškové vody, neboť to není s ohledem na závlahový systém možné, že v rozhodnutí jsou uvedeny hodnoty znečištění odpadních vod v areálu, ve skutečnosti odpadní vody uvádějí pouze maximálně vyšší množství dusíku, což životnímu prostředí podle názoru žalobce neškodí, na straně 19 odůvodnění napadeného rozhodnutí nesouhlasí s tím, že užívá nekapacitní čističku odpadních vod, neboť žalobce užívá vysokokapacitní čističku odpadních vod, na téže straně nesouhlasí se závěrem o úmyslu a uvádí, že žalobce věděl o vysokokapacitní čističce odpadních vod, věděl o tom, že černými hadicemi zajišťuje závlahu a byl si jist, že rostlinám poskytuje kvalitní vodu. V poslední části velice obecně uvádí, že nebyl zjištěn skutkový stav a že byl zkrácen na svých právech, neboť nebyl přítomen žádnému kontrolnímu šetření.

[4] Ke skutku podle stavebního zákona uvádí, že se žádného přestupku nedopustil, nebyl zjištěn skutkový stav věci, kdyby měl žalobce porušit zákon a provozovat čističku odpadních vod jinou, než tu, která je uvedena v kolaudačním souhlasu, pak s ohledem na materiální stránku jednání nemůže být čin označen za protiprávní, namítá nepřijatý formalismus.

[5] K výroku o výši pokuty namítá, že zde chybí posouzení jeho majetkových a osobních poměrů, což podle jeho názoru měl zkoumat žalovaný a magistrát. Uvádí, že byl nucen v tomto roce prodat byt, a může doložit např. úvěrové smlouvy. Namítá, že chybí materiální posouzení přestupků.

[6] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil, navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou, přičemž obsahově odkazoval na odůvodnění napadeného rozhodnutí a proběhlé správní řízení. K prvnímu přestupku uvádí, že žalobce je postihován za časové období od 16. 5. 2021 do 4. 4. 2022, což je z hlediska výše srážek neuchopitelné, navíc rok 2021 z hlediska srážek z dlouhodobého průměru nijak nevybočuje. Z laboratorních výsledků je patrné, že se o žádné srážkové vody nejednalo, k námitce, že dne 16. a 17. 7. 2021 došlo k zaplavení areálu, to žalovaný nijak nepopírá, ale nejedná se o podstatnou skutečnost ve vztahu k přestupku. Vzorků bylo odebráno více než pouze jeden, o čemž svědčí konkrétní skutečnosti uvedené na stranách 14 až 17 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Vypouštění odpadních vod je doloženo v delším časovém období. Žalobce věděl, že park Krtkův svět není napojen na kanalizaci a přenechání využití čističky odpadních vod ze zahradnictví a vypouštění předčištěných odpadních vod bylo nedostatečné a v rozporu s vydanými povoleními. Na dlouhodobý problém s odpadními vodami bylo upozorňováno více obyvateli z okolí. Odpadní vody byly odváděny černými hadicemi, kdyby musel být upozorněn žalobce na toto šetření, hrozilo prodlení a případná nemožnost odebrat vzorky. V rámci šetření byl žalobce pozván na nařízené ústní jednání na den 12. 4. 2022, kam se nedostavil a posléze zaslal písemnou omluvu. Den, kdy došlo k zaplavení areálu dešťovou vodou, nebyl podkladem v řízení, a nevyvrací zjištění ohledně nedovoleného vypouštění odpadních vod soustavou černých hadic. Hodnoty podle laboratorních šetření byly překročeny, čímž byl spáchán přestupek podle vodního zákona, a to i za situace, kdy by byla v provozu kapacitnější čistička odpadních vod, s tímto tvrzením přichází žalobce až v podané žalobě, instalace nové kapacitnější čističky bez příslušných veřejnoprávních povolení je v rozporu se zákonem. Žalobce realizoval na svých pozemcích čistírnu odpadních vod BIO CLEANER BC-20, tato skutečnost byla ověřena při vydání kolaudačního souhlasu. Dále vypouštěl vody v surovém nepřečištěném stavu na příslušné pozemky. Množství vypouštěných odpadních vod nelze jednoznačně konkretizovat, neboť k němu docházelo ještě před zahájením řízení, objem mnohonásobně převyšoval objem uvedený v rozhodnutí o povolení k nakládání s vodami (denní množství odpadních vod 3 m³ a měsíční spotřeba vody 91,25 m³). Čistička měla dostatečnou kapacitu na likvidaci vod ze zahradnictví, nikoliv však z areálu zábavního parku, o čemž svědčila přeplněná kapacita „tůň“, kde se vylévala na blízké komunikace a vypouštění bylo zaznamenáno místními obyvateli. Při odhadu množství vody se přihlíželo k velikosti a návštěvnosti parku.

[7] K přestupku podle stavebního zákona žalovaný uvádí, že odkazuje na odůvodnění napadeného správního rozhodnutí (odstavce 25 – 27).

[8] K námitce ohledně výši pokuty žalovaný uvedl, že žalobce je postihován jako fyzická osoba, k majetkovým poměrům bylo zjišťováno to, co je patrné z veřejně dostupných zdrojů, včetně vlastnictví nemovitostí, z obratu společnosti Krtkův park, s.r.o., a Krtkův skleník, s.r.o., a Roušal, s.r.o., kde je žalobce jediným společníkem.

[9] Žalovaný dále uvedl, že společenská škodlivost je naplněna již skutkovou podstatou přestupku.

[10] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je ve vztahu k žalobním bodům uvedeno, že podkladem pro rozhodnutí byly mj. i listinné podklady (úřední záznam policie ze dne 11. 6. 2021, sdělení Městské části Praha – Dolní Měcholupy ze dne 9. 9. 2020, jehož součástí je fotodokumentace a protokol o rozboru odpadních vod s datem odběru 20. 7. 2020, další podněty městské části k prošetření možného obecného ohrožení v důsledku vypouštění odpadních vod, spolu s videodokumentací, sdělení České inspekce životního prostředí ze dne 24. 1. 2022 včetně záznamu o provedeném místním šetření ze dne 16. 5. 2021 a výsledný protokol odebraných vzorků, další záznam České inspekce životního prostředí ze dne 11. 7. 2021 o odběru vzorků a místním šetření provedeném dne 11. 7. 2021).

[11] Ve správním spise je mj. založena omluva žalobce z nařízeného ústního jednání dne 12. 4. 2022. Obsahem správního spisu je pak mj. i foto a videodokumentace z let 2020 a 2021 (6 dnů) z Úřadu městské části Praha – Dolní Měcholupy.

[12] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je dále uvedeno, že ke stavbě čističky odpadních vod byl vydán kolaudační souhlas dne 28. 11. 2018, v něm je účel užívání stavby vymezen jako „domovní čistírna „ČOV BC 20 + AČS – čistírna odpadních vod“ určená k předčištění odpadních vod před jejich vypouštěním do akumulčních nádrží o objemu 2 x 18 m³ a následným využitím pro zálivku zeleně na pozemku stavebníka...“. Pokud bylo záměrem vlastníka čističky užívat tuto stavbu k jinému účelu (žalobce vypouštěl odpadní vody do lesních pozemků ve vlastnictví třetího subjektu), byl povinen tento záměr projednat se stavebním úřadem. Žalobce věděl, že provozování čističky má povolené pouze v rámci zahradnictví v omezené kapacitě na 20 zaměstnanců a 93 návštěvníků zahradnictví, a že vypouštět vody může pouze na své pozemky. Zábavní park Krtkův svět není napojen na kanalizaci a žádnou vlastní čistírnu odpadních vod nemá, produkce odpadních vod je nad kapacitní možnosti čističky, a tímto provozem došlo k porušení kolaudačního souhlasu.

[13] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[14] Před samotným konkrétním posouzením žalobních bodů soud nejprve obecně uvádí, že soudní řízení správní není nějakým dalším stupněm, který by mimo již pravomocné správní rozhodnutí o vyslovení viny a uložení správního trestu konstituovalo nově skutkový stav a jeho právní posouzení. Smyslem správního soudnictví je přezkum již vydaného pravomocného správního rozhodnutí a řízení, které k němu vedlo. Žalobní body tak musí být koncipovány zejména jako polemika se závěry správních úřadů. Pokud žalobní body jsou obecné, soud je přezkoumá pouze v mezích jejich obecnosti, aniž by byl soud oprávněn je za žalobce vyhledávat či domýšlet.

[15] Jak bylo uvedeno shora, první dvě části žaloby jsou pouze popisem proběhlého správního řízení a názorem žalobce na skutkový stav. Nejsou nijak svázány argumentačně a odkazem na správní rozhodnutí a řízení, proto je soud za žalobní body nepovažuje.

[16] Skutková podstata přestupku podle vodního zákona je v ust. § 116 odst. 1 písm. b) v rozhodném znění: „*Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že ... b) nakládá s povrchovými nebo podzemními vodami podle § 8 odst. 1 bez povolení k nakládání s vodami,...*“.

[17] Jak je patrné z této skutkové podstaty, žalobce byl potrestán za nedovolené nakládání s vodami. To je podstata přestupku, a k této podstatě musí směřovat ve správním řízení dokazování. Ostatní okolnosti mohou být vzaty na zřetel, pokud nějak souvisí se zjištěným jednáním, nicméně těžiště dokazování směřuje k prokázání skutkové podstaty. Okolnost, jaké bylo v příslušném období počasí, na této skutkové podstatě nemůže nic změnit, pro posouzení trestnosti jednání je nevýznamná. Žalobce pak v žalobě nikde neuvádí, jaké by toto zjištění mělo mít vliv na posouzení jeho jednání z hlediska shora uvedené skutkové podstaty. Pokud v některých dnech července roku 2021 vydatně pršelo, soudu není jasné, jaký to může mít vliv na nedovolené nakládání s vodami. Žalobce nebyl potrestán za něco, na co by mohlo mít vliv větší podmáčení či vyšší atmosférické srážky a s tím případně spojené vyšší hladiny vodních toků a ploch, ale za jednání shora uvedené.

[18] V další části žalobce napadá, že mělo proběhnout více měření vzorků vod. V žalobě neuvádí žádnou právní normu, která by takovou povinnost stanovila, soudu taková norma není známa. Obecně je nutné uvést, že nikde není stanoveno, že by nějaká měření měla být opakována či prováděna vícekrát. Pro zjištění skutkového stavu mnohdy stačí šetření či měření jedno, někdy je zapotřebí je opakovat. V tomto případě je v odůvodnění napadeného rozhodnutí výslovně uvedeno v konstataci listinných podkladů, že místní šetření s odběrem vzorků proběhly tři (jedno ze strany městské části, dvě ze strany České inspekce životního prostředí), ve všech případech v odebraných vzorcích byly zjištěny látky, jejichž koncentrace byla překročena. Nejednalo se tak o jeden vzorek a jedno šetření. Pokud žalobce uvádí, že tyto vzorky měly být uchovány, pak nic takového žádná právní norma jako povinnost nestanoví, je běžné, že tyto vzorky jsou po analýze zničeny, jejich fyzické uchování delší dobu je prakticky neproveditelné.

[19] Pokud žalobce uvádí, že nikdy nebyl pozván na žádné místní šetření, nikde neuvádí, z jaké právní normy by taková povinnost měla vyplývat. Pokud se jedná o šetření prováděné Českou inspekci životního prostředí, pak povinnost vyrozumět přestupce o prováděném šetření není v příslušné normě nikde stanovena, přičemž by bylo v mnoha případech kontraproduktivní, pokud by o šetření a inspekci musely být předem uvědoměny subjekty, u nichž je podezření na porušování právních povinností. Inspekce je oprávněna zjišťovat případná porušení zákona svou vlastní inspekční činností, aniž by musela předem o této své činnosti konkrétně informovat nějaké subjekty. Totéž pak platí i pro šetření prováděné úřadem městské části, kdy zjištění byla v podstatě rovněž shodná s Českou inspekci životního prostředí, z popisu kontrolního zjištění je patrné, že šetření probíhalo na veřejně přístupných místech, a proto nebylo nutné zajistit vstup do objektů ze strany vlastníka těchto nemovitostí.

[20] Pokud žalobce uvádí řečnickou otázku v žalobě o tom, kde je důkaz o tom, že to byl on, kdo prostrčil hadice přes oplocenku areálu, soud uvádí, že žalobce nebyl potrestán za to, že by konkrétně prostrčil hadici přes nějaké oplocení, ale z toho důvodu, že neoprávněně nakládal s vodami. Podle názoru soudu v odůvodnění napadeného rozhodnutí je uvedeno dostatečně konkrétně, čeho se žalobce konkrétně dopustil, přičemž je dostatečně vysvětleno, co je předmětem přestupku. Soud tak na toto konkrétní odůvodnění odkazuje, když žalobce v žalobě neuvádí žádné jiné konkrétnější námítky týkající se této okolnosti.

[21] Pokud žalobce uváděl, že dne 17. 7. 2021 vytékala voda z rybníka a tatáž voda se objevila u jeho pozemků, soudu není dost dobře jasné, co konkrétního žalobce zpochybňuje. Podle názoru soudu tato okolnost nijak nesouvisí s jednáním, za které byl žalobce potrestán a nemůže mít žádný vliv na naplnění skutkové podstaty přestupku. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že v tento den žádné vzorky odebírány nebyly.

[22] Žalobce dále namítá, že kapacita čističky odpadních vod je 25 m³ denně, proto je podle jeho názoru nemožné, aby byly nedovoleně vypouštěny odpadní vody. Soud znovu odkazuje na skutkovou podstatu přestupku a zjištěné skutečnosti. Na příslušných pozemcích byly zjištěny nedostatečně čištěné vody, několikrát bylo zjištěno a fotodokumentováno, že z pozemků žalobce vody vytékají, rovněž bylo zjištěno, že žalobce má povolenou čističku na nesrovnatelně menší provoz (zahradnictví), než ten, který v předmětné době provozoval, a že vody vytékají i na jiné pozemky, než ty, pro něž je to kolaudačním souhlasem povoleno. Soud tak má za to, že skutkový stav pro posouzení skutkové podstaty byl zjištěn dostatečně. Žalobce není sankcionován za malou kapacitu čističky, ale za to, že nakládal s vodami nepovoleně, neboť původní veřejnoprávní povolení bylo vydáno na nesrovnatelně menší provoz (zahradnictví), než na ten, který žalobce provozoval, přičemž bylo zjištěno, že odpadní vody odtékají na jiné pozemky, než na ty, které byly v těchto povoleních uvedeny. To je podstata přestupku, a to zjištěno podle názoru soudu bylo.

[23] K žalobní námitce, že v napadeném rozhodnutí není uvedeno, jaké množství vod bylo vypuštěno, soud uvádí, že tato skutečnost není obsahem skutkové podstaty, proto tento údaj nemusí být v řízení zjišťován.

[24] K námitce, že z černých hadic nemohly vytékat nečištěné surové splaškové vody, neboť to není technicky možné, soud uvádí, že z šetření a odebraných vzorků byly opakovaně zjištěny zvýšené hodnoty, žalobce měl čističku kolaudovanou pro jiný provoz, proto toto jeho tvrzení soud považuje za jeho názor, který byl vyvrácen konkrétními zjištěními. Toto zjištění se opírá o kontrolu České inspekce životního prostředí ze dne 11. 7. 2021, a tomuto zjištění odpovídají naměřené hodnoty znečištění z odebraných vzorků. Soud tak má za to, že toto zjištění inspekce odpovídá následnému dokazování, a není tak s ohledem na tyto další důkazy důvodné toto zjištění zpochybňovat.

[25] Pokud žalobce uvádí, že odpadní vody uvádějí pouze maximálně vyšší množství dusíku, což životnímu prostředí neškodí, soud to bere jako názor žalobce.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde jsou přebrány zjištění z analýz vzorků, jsou uvedeny zřetelně vyšší hodnoty sloučenin, které jsou brány jako znečišťující životní prostředí. Skutečnost, že v nich je obsažen prvek dusík však ještě neznamená, že by se jednalo o látky vůči životnímu prostředí neškodné, nebo dokonce prospěšné. Zde uvedené oxidy dusíku jsou běžně užívány k měření znečištění životního prostředí.

[26] Žalobce namítá, že není pravdivý závěr o tom, že používá nekapacitní čističku odpadních vod. Pokud tomu tak v rozhodném období bylo, měl tuto skutečnost sdělit, a případně doložit příslušná veřejnoprávní povolení, která provoz této jiné čističky určují. To neučinil, proto bylo důvodně vycházeno z těch povolení, které byly při zjišťování k dispozici a byly v právní moci.

[27] Ohledně námitky, že není pravdivé tvrzení o tom, že žalobce věděl o původu vod i jakosti ohrožující kvalitu vod, a tvrdí, že si byl jist, že rostlinám poskytuje kvalitní vodu, tak soud částečně odkazuje na předchozí odstavce, a znovu upozorňuje na vymezení skutku v rozhodnutí. Pokud žalobce provozoval areál bez napojení na kanalizaci bez čističky odpadních vod, která by měla náležitá veřejnoprávní povolení, přičemž v řízení vyšlo jasně najevo, že pravomocná povolení u čističky jsou pro jiný areál s nesrovnatelně menším provozem a návštěvností, a bylo zjištěno, že znečišťující látky jsou obsahem odebraných vzorků z takového provozu, jediným možným závěrem je to, že o přestupku věděl. Podstatou přestupku je nepovolené nakládání s vodami, a to zcela bezpečně zjištěno bylo z různých podkladů. Úmysl žalobce se tak posuzuje k této skutkové podstatě, a soud v jednání žalobce, jak je vymezeno v popisu skutku, takový úmysl spatřuje rovněž. Vzhledem k obecnosti tohoto žalobního bodu soud odkazuje při popisu skutku a skutkovým zjištěním na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

[28] Poslední část této žaloby je natolik obecná a nekonkrétní, že k ní soud těžko může zaujmout nějaké konkrétní stanovisko. Soud tak odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a předchozí odstavce tohoto rozsudku, přičemž má za to, že skutkový stav pro posouzení skutkové podstaty byl zjištěn dostatečně, a že žalobce nebyl zkrácen na žádném svém veřejném subjektivním právu v průběhu řízení, neboť takové právo soud v žalobních tvrzeních nenalezl.

[29] K další části žalobní argumentace, která se týká deliktu podle stavebního zákona, soud uvádí následující.

[30] Podle ust. § 178 odst. 1 písm. g) stavebního zákona ve znění účinném v rozhodné době: „Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že ... (g) v rozporu s § 126 odst. 1 užívá stavbu v rozporu s účelem vymezeným v kolaudačním rozhodnutí, v kolaudačním souhlasu nebo v oznámení o užívání stavby, nebo s účelem vymezeným v povolení stavby, nevyžaduje-li stavba kolaudaci, nebo takové užívání umožní jiné osobě...“.

[31] Pokud žalobce uvádí, že se žádného přestupku nedopustil, soud odkazuje na konkrétní odůvodnění napadeného rozhodnutí, které jednotlivé složky posouzení jeho jednání v rozhodné době obsahuje.

[32] Dále žalobce namítá nedostatečně zjištěný skutkový stav, přičemž uvádí, že pokud provozoval jinou čističku odpadních vod, než tu, na kterou měl kolaudační souhlas, pak podle jeho názor není naplněna materiální stránka přestupku.

[33] S takovým názorem soud nesouhlasí. Ust. § 178 odst. 1 písm. g) stavebního zákona chrání zájmy společnosti na tom, aby užívány byly pouze stavby, které byly řádně zkolaudovány. Tato ochrana je důležitá nejen pro samotného stavebníka, ale i všechny jiné osoby, které mohou takové stavby užívat. Takovou stavbou je pak i čistička odpadních vod, která má vymezeny podmínky, za nichž ji je možné užívat v kolaudačním souhlasu. Tyto podmínky žalobce porušil, neboť tuto čističku užíval k jinému účelu, než je uveden v kolaudačním souhlasu a jiným způsobem (vypouštěl vody i na jiné pozemky). Pokud až v žalobě tvrdí, že v areálu je (nijak blíže nespecifikovaná) vysokokapacitní čistička, pak je nutné uvést, že tuto skutečnost měl tvrdit v průběhu správního řízení, kdy na ni mohlo být zacíleno dokazování.

[34] Jak bylo uvedeno shora, správní soud je instancí především přezkumnou, nikoliv nalézací. Z tohoto důvodu je v soudním řádu stanovena zásada posouzení věci v době, která tu bylo při rozhodování správního orgánu (ust. § 75 s.ř.s.). Správní soud tak nemůže skutkový stav svým dokazováním natolik posunout, že by výsledky pravomocného správního řízení byly naprosto zásadně změněny. To není ani úloha, ale ani pravomoc soudu. Žalobce tak musí případný nesouhlas se zjištěným skutkovým stavem v žalobě koncipovat jako porušení povinností správních orgánů tento stav zjistit, a to právem povoleným způsobem.

[35] V této věci měl žalobce přístup ke spisu, byl konkrétně v odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí seznámen s rozhodovacími důvody. Přesto ani v případném vyjádření před skončením věci, nebo v odvolání, tuto skutečnost neuvedl. Za tohoto stavu tak správní orgány důvodně dospěly k závěru, že žalobce provozuje tu čističku odpadních vod, na kterou má pravomocný kolaudační souhlas. Nic jiného v době rozhodování správních orgánů nevyšlo najevo. Žalobce tak nemůže až v řízení soudním toto zjištění napadat, neboť tak měl činit v průběhu správního řízení, a k tomuto jeho tvrzení by bylo vedeno dokazování. Takové dokazování nemůže provádět správní soud v rámci žaloby proti rozhodnutí orgánu veřejné správy, neboť to výrazně překračuje jeho úlohu přezkumné instance. Je tak nutné uzavřít, že zpochybnění skutkového zjištění o tom, jaká čistička odpadních vod byla v areálu provozována, měl žalobce učinit v průběhu správního řízení, což se nestalo. Správní orgány tak důvodně vycházely z toho, že v areálu provozuje tu čističku, na níž měl pravomocný kolaudační souhlas, čemuž mj. nasvědčují i výsledky kontrol a odebrané vzorky, jak bylo uvedeno u předchozího žalobního bodu.

[36] Pokud žalobce namítá přepjatý formalismus, pak s ohledem na shora uvedené soud nic takového v jednání orgánů veřejné správy nevidí. Pokud je zjištěno, že žalobce provozuje něco jiného, než na co má pravomocný kolaudační souhlas, a po několika různých zjištěních a následně odebraných vzorcích je postaveno najisto, že činností žalobce dochází ke znečišťování životního prostředí a neoprávněnému zásahu imisemi na pozemcích jiných vlastníků, soud sankcionování takového jednání za žádný formalismus nepovažuje.

[37] V další části žaloby žalobce namítá, že správní orgány nedostatečně posoudily jeho osobní a majetkové poměry. K této části žaloby soud může uvést v podstatě totéž, co k předchozímu závěru – pokud žalobce správním orgánům v době správního řízení nesdělil a neprokázal své majetkové a osobní poměry, ty byly posouzeny s ohledem na veřejně dostupné zdroje. Takový postup je v souladu s judikaturou, která přiměřenost uložené sankce s ohledem na osobní a majetkové poměry upravuje. Soud poznamenává, že konkrétní majetkové poměry žalobce netvrdil ani v žalobě.

[38] V poslední části žaloby žalobce namítá, že správní orgány nedostatečně posoudily materiální stránku přestupku. S tím soud nesouhlasí – v celém odůvodnění napadeného i prvostupňového správního rozhodnutí je uveden konkrétní a dostatečně vyčerpávající popis jednání, za něž byl žalobce postižen. Materiální stránka, byť takto konkrétně tato část odůvodnění nazvaná není, tak byla posouzena v mezích běžných pro rozhodování, a dostatečně reagovala na procesní aktivitu žalobce v průběhu řízení (soud odkazuje na strany 28 až 33 odůvodnění napadeného rozhodnutí, které konkrétně posuzují odvolací námitky žalobce i ohledně hodnocení jeho jednání).

[39] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[40] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

[41] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Podle ust. § 104 odst. 3 písm. a) s.ř.s. v případě, kdy městský soud rozhodoval po zrušení rozhodnutí Nejvyšším správním soudem, je kasační stížnost nepřipustná, mimo situaci, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 24. srpna 2023

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu